

Chanakya (Kautilya) Niti Sutra

——
याज्ञानि अथवा डौटिलीयानि नीतिसूत्राणि

——

Document Information

Text title : Chanakya Niti Sutra

File name : chANakyasUtra.itx

Category : sUtra, major_works, chANakya

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Chanakya (aka Kautilya)

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Latest update : April, 24, 2010

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

याज्ञक्यानि अथवा कौटिलीयानि नीतिसूत्राणि

अथ प्रथमोऽध्यायः ॥

सा श्रीर्वोऽव्यात् ॥ १ ॥

सुभस्य मूलं धर्मः ॥ २ ॥

धर्मस्य मूलमर्थः ॥ ३ ॥

अर्थस्य मूलं राज्यम् ॥ ४ ॥

राज्यमूलमिन्द्रियजयः ॥ ५ ॥

इन्द्रियजयस्य मूलं विनयः ॥ ६ ॥

विनयस्य मूलं वृद्धोपसेवा ॥ ७ ॥

वृद्धसेवाया विज्ञानम् ॥ ८ ॥

विज्ञानेनात्मानं सम्पादयेत् ॥ ९ ॥

सम्पादितात्मा जितात्मा भवति ॥ १० ॥

जितात्मा सर्वार्थैः संयुज्यते ॥ ११ ॥

स्वामिसम्पत् प्रकृतिसम्पदं करोति ॥ १२ ॥

प्रकृतिसम्पदा ल्यनायकमपि राज्यं नीयते ॥ १३ ॥

प्रकृतिकोपः सर्वकोपेभ्यो गरीयान् ॥ १४ ॥

अविनीतस्वामिभावादस्वामिभावः श्रेयान् ॥ १५ ॥

सम्पादात्मानमन्विच्छेत् सहायान् ॥ १६ ॥

नाऽसहास्य मन्त्रनिश्चयः ॥ १७ ॥

नैकं यत्कं परिभ्रमति ॥ १८ ॥

सहायः समो दुःखसुखयोः ॥ १७ ॥
मानी प्रतिमानिनमात्मद्वितीयं मन्त्रिणमुत्पादयेत् ॥ २० ॥
अविनीतं स्नेहमात्रेण न मन्त्रे कुर्वीत ॥ २१ ॥
श्रुतवन्तमुपधाशुद्धं मन्त्रिणं कुर्वीत ॥ २१ ॥
मन्त्रमूलाः सर्वाः रम्भाः ॥ २२ ॥
मन्त्रसंवरणे कार्यसिद्धिर्भवति ॥ २३ ॥
मन्त्रनिःस्नावः सर्वम् नाशयति ॥ २४ ॥
प्रमादाद् द्विषतां वशमुपयास्यति ॥ २५ ॥
सर्वद्वारेभ्यो मन्त्रो रक्षितव्यः ॥ २६ ॥
मन्त्रसम्पदा हि राज्यं विवर्धते ॥ २७ ॥
श्रेष्ठतमां मन्त्रगुणितमाहुः ॥ २८ ॥
कार्याकार्यं प्रदीपो मन्त्रः ॥ २९ ॥
मन्त्रयक्षुषा परश्चिद्राण्यवलोकयन्ति ॥ ३१ ॥
मन्त्रकाले न मत्सरः कर्तव्यः ॥ ३१ ॥
अकामबुद्धयो मन्त्रतत्त्वार्थदर्शिनो मन्त्रिणः ॥ ३४ ॥
षट्कर्णो मन्त्रश्छिद्यते ॥ ३२ ॥
त्रयाणामैकवाक्येऽसम्प्रत्ययः ॥ ३३ ॥
आपत्सु स्नेहयुक्तं मित्रम् ॥ ३५ ॥
मित्रसंग्रहणे बलं सम्पद्यते ॥ ३६ ॥
बलवान् अलब्धलाभे प्रयतेत ॥ ३७ ॥
अलब्धलाभो नालसस्य ॥ ३८ ॥
अलसेन लब्धमपि रक्षितुं न शक्यते ॥ ३९ ॥
न चालसस्ययुक्तस्य रक्षितं विवर्धते ॥ ४० ॥
न भृत्यान् पोषयति ॥ ४१ ॥
न तीर्थं प्रतिपादयति ॥ ४२ ॥

अलब्धलाभादियत्तुष्टयं राजतन्त्रम् ॥ ४३ ॥
 तस्य राजतन्त्रमायतं नीतिशास्त्रेषु ॥ ४४ ॥
 राजतन्त्रेष्वायत्तौ मन्त्रावापौ ॥ ४५ ॥
 मन्त्रं स्वविषये कृत्येष्वायत्तम् ॥ ४६ ॥
 आवापो माण्डले सन्निविष्टः ॥ ४६ ॥
 सन्धिविग्रहयोर्योनिर्माण्डलम् ॥ ४८ ॥
 नीतिशास्त्रानुगो राजा ॥ ४८ ॥
 अनन्तरप्रकृतिः शत्रुः ॥ ५० ॥
 अेकान्तरितं मित्रमिष्यते ॥ ५१ ॥
 उेतुतः शत्रुमित्रे भविष्यतः ॥ ५२ ॥
 डीयमानेन स सन्धिं कुर्वीत ॥ ५३ ॥
 तेजो हि सन्धानुेतुस्तदर्थिनाम् ॥ ५४ ॥
 नातसलोढं लोडेन सन्धत्ते ॥ ५५ ॥
 बलवान् डीनेन विगृह्णीयात् ॥ ५६ ॥
 न जयायसा समेन वा ॥ ५७ ॥
 उस्तिनः पादयुद्धमिव बलवद्विग्रहः ॥ ५८ ॥
 आमपात्रमापेन सल विनश्यति ॥ ५९ ॥
 अरिप्रयत्नमभिसमीक्ष्यात्मरक्षया वसेत् ॥ ६० ॥
 सन्धायैकतो वा यायात् ॥ ५८ ॥
 अभित्रविरोधादात्मरक्षामावसेत् ॥ ५९ ॥
 शक्तिडीनो बलवन्तमाश्रयेत् ॥ ६१ ॥
 दुर्बलाश्रयो दुःभमावडति ॥ ६२ ॥
 अग्निवद् राजानमाश्रयेत् ॥ ६३ ॥
 राज्ञाः प्रतिकूलं नाशरेत् ॥ ६४ ॥

नोद्धतवेशाधरः स्यात् ॥ ६६ ॥
 न देवयसितं यरेत् ॥ ६७ ॥
 द्वयोरपीर्ष्यतोर्द्ध्वधीभावकुर्वीत ॥ ६७ ॥
 न व्यसनपरस्य कार्यावासिः ॥ ६८ ॥
 छन्द्रेयवशवर्तिनो नास्ति कार्यावासिः ॥ ६९ ॥
 नास्ति कार्यं धृतप्रवृत्तस्य ॥ ७० ॥
 मृगयापरस्य धर्मार्थो विनश्यतः ॥ ७१ ॥
 न कामासक्तस्य कार्यानुष्ठानम् ॥ ७२ ॥
 अर्थेषु पानव्यसनी न गण्यते ॥ ७३ ॥
 अर्थदूषकं श्रीः परित्यजति ॥ ७४ ॥
 अग्निदद्यादपि विशिष्टं वाङ्मयारुष्यम् ॥ ७५ ॥
 दण्डपारुष्यात् सर्वजनद्वेष्यो भवति ॥ ७६ ॥
 अभिन्नो दण्डनीत्यामायत्तः ॥ ७७ ॥
 दण्डनीतिमनुष्ठानं प्रजाः संरक्षति ॥ ७८ ॥
 दण्डः सर्वसम्पदा योजयति ॥ ७९ ॥
 दण्डाभावे त्रिवर्गाभावः ॥ ८० ॥
 दण्डभयादकार्याणि न कुर्वन्ति ॥ ८१ ॥
 दण्डनीत्यामायत्तमात्मरक्षणम् ॥ ८२ ॥
 आत्मनि रक्षिते सर्वं रक्षितं भवति ॥ ८३ ॥
 आत्मायत्तौ वृद्धिविनाशौ ॥ ८४ ॥
 दण्डनीत्यादि विज्ञाने प्राणीयते ॥ ८५ ॥
 दुर्बलोऽपि राजा नावमन्तव्यः ॥ ८६ ॥
 नास्त्यग्नेर्दोषल्यम् ॥ ८७ ॥
 दण्डेन प्राणीयते वृत्तिः ॥ ८८ ॥

वृत्तिमूलोऽर्थलाभः ॥ ८९ ॥
 अर्थमूलौ धर्मकामौ ॥ ९० ॥
 अर्थमूलम् कार्यम् ॥ ९१ ॥
 यत्प्रयत्नात् कार्यसिद्धिर्भवति स उपायः ॥ ९२ ॥
 उपायपूर्वं कार्यं न दुष्करं स्यात् ॥ ९३ ॥
 अनुपायपूर्वं कार्यं कृतमपि विनश्यति ॥ ९४ ॥
 कार्यार्थिनामुपाय एव सहायः ॥ ९५ ॥
 कार्यं पुरुषकारेण लक्ष्यं सम्पद्यते ॥ ९६ ॥
 पुरुषकारमनुवर्तते दैवम् ॥ ९७ ॥
 दैवं विना अतिप्रयत्नं करोति यत्तद् विफलम् ॥ ९८ ॥
 अनीडमानस्य वृत्तिर्न सम्पद्यते ॥ ९९ ॥
 पूर्वं निश्चित्य पश्चात्कार्यमारभेत ॥ १०० ॥
 एति याज्ञिक्यसूत्रे प्रथमोऽध्यायः ॥

अथ द्वितीयोऽध्यायः ॥

अर्थमूलं सर्वकार्यं यदल्पप्रयत्नात् कार्यसिद्धिर्भवति ॥ १ ॥
 उपायपूर्वं कार्यं न दुष्करं स्यात् ॥ २ ॥
 अनुपायपूर्वकार्यं कृतमपि विनश्यति ॥ ३ ॥
 कार्यार्थिनामुपाय एव सहायः ॥ ४ ॥
 कार्यं पुरुषकारेण लक्ष्यं सम्पद्यते ॥ ५ ॥
 पुरुषकारमनुवर्तते दैवम् ॥ ६ ॥
 दैवं विनाऽतिप्रयत्नं यत्करोति तद्विफलम् ॥ ७ ॥
 असमाहितस्य कार्यं न विद्यते ॥ ८ ॥
 पूर्वं निश्चित्य पश्चात्कार्यमारभेत ॥ ९ ॥
 कार्यान्तरे दीर्घसूत्रता न कर्तव्या ॥ १० ॥

न यलञ्चित्तस्य कार्यावाप्तिः ॥ ११ ॥
 उस्तगतावमाननात् कार्यव्यतिक्रमो भवति ॥ १२ ॥
 दोषवर्जितानि कार्याणि दुर्लभानि ॥ १३ ॥
 दुरनिबन्धं कार्यं न आरभेत ॥ १४ ॥
 कालवित् कार्यं साधयेत् ॥ १५ ॥
 कालातिक्रमात् काल एव कृलं पिबति ॥ १६ ॥
 क्षणं प्रति कालविक्षेपं न कुर्यात् सर्वकृतेषु ॥ १७ ॥
 देशकालविभागे ज्ञात्वा कार्यमारभेत ॥ १८ ॥
 दैवडीनं कार्यं सुसाधमपि दुस्साधं भवति ॥ १९ ॥
 नीतिज्ञो देशकालौ परीक्षेत ॥ २० ॥
 परीक्ष्यकारिणि श्रीश्विरं तिष्ठति ॥ २१ ॥
 सर्वान्च सम्पदः सर्वोपायेन परिगृह्णीयात् ॥ २२ ॥
 भाग्यवन्तमप्यपरीक्ष्यकारिणं श्रीः परित्यजति ॥ २३ ॥
 ज्ञात्वाऽनुमानैश्च परीक्षा कर्तव्या ॥ २४ ॥
 यो यस्मिन्कर्मणि कुशलस्तं तस्मिन्नेव योजयेत् ॥ २५ ॥
 दुस्साधमपि सुसाधं करोत्युपायज्ञः ॥ २६ ॥
 अज्ञानिना कृतमपि न भङ्गुमन्तव्यं यादृच्छिकत्वात् ॥ २७ ॥
 कृमयोऽपो हि कदाचित् रुपान्तराणि कुर्वन्ति ॥ २८ ॥
 सिद्धस्यैव कार्यस्य प्रकाशनं कर्तव्यम् ॥ २९ ॥
 ज्ञानवतामपि दैवमानुषदोषात् कार्याणि दृष्यन्ति ॥ ३० ॥
 दैवं दोषं शान्तिर्कर्मणा प्रतिषेधयेत् ॥ ३१ ॥
 मानुषीं कार्यविपत्तिं कौशलेन विनिवारयेत् ॥ ३२ ॥
 कार्यविपत्तौ दोषान् वर्णयन्ति बालिशाः ॥ ३३ ॥
 कार्यार्थिना दक्षिण्यं न कर्तव्यम् ॥ ३४ ॥

क्षीरार्थि वत्सो मातुरुधः प्रतिडन्ति ॥ ३५ ॥
 अप्रयत्नात् कार्यविपत्तिर्भवेत् ॥ ३६ ॥
 न दैवमात्रप्रमाणानां कार्यसिद्धिः ॥ ३७ ॥
 कार्यबाध्यो न पोषयत्याश्रितान् ॥ ३८ ॥
 यः कार्यं न पश्यति सोऽन्धः ॥ ३९ ॥
 प्रत्यक्षपरोक्षनुमानैः कार्याणि परीक्षेत ॥ ४० ॥
 अपरीक्षकारिणं श्रीः परित्यजति ॥ ४१ ॥
 परीक्ष्य तार्या विपत्तिः ॥ ४२ ॥
 स्वशक्तिं ज्ञात्वा कार्यमारभेत ॥ ४३ ॥
 स्वजनं तर्पयित्वा यश्शेषभोजो सोऽमृतभोजो ॥ ४४ ॥
 सम्यगनुष्ठानादायमुष्णानि वर्धन्ते ॥ ४५ ॥
 नास्ति भीरोः कार्यचिन्ता ॥ ४६ ॥
 स्वामिनः शीलं ज्ञात्वा कार्यार्थी कार्यं साधयेत् ॥ ४७ ॥
 घेनोश्शीलज्ञो हि क्षीरं भुङ्क्ते ॥ ४८ ॥
 क्षुद्धे गुह्यप्रकाशनमात्मवान् न कुर्यात् ॥ ४९ ॥
 आश्रितैरप्यवमन्यते मूढस्वभावः ॥ ५० ॥
 तीक्ष्णदण्डः सर्वेषामुद्वेजनीयो भवति ॥ ५१ ॥
 यथार्हदण्डकारी स्यात् ॥ ५२ ॥
 अल्पसारं श्रुतवन्तमपि न भुङ्मन्यते लोकः ॥ ५३ ॥
 अतिभारः पुरुषमवसाद्यति ॥ ५४ ॥
 यः संसिद्धिं परदोषं शंसति स स्वदोषभङ्गुत्वमेव प्रप्यापयति ॥ ५५ ॥
 आत्मानमेव नाशयत्यनात्मवतां कोपः ॥ ५६ ॥
 नास्त्यप्राप्यं सत्यवताम् ॥ ५७ ॥
 न केवलेन साहसेन कार्यसिद्धिर्भवति ॥ ५८ ॥

व्यसनातो विस्मरत्यवश्यकर्तव्यान् ॥ ५८ ॥
 नास्त्यनन्तरायः कालविक्षेपे ॥ ६० ॥
 असंशयविनाशात् संशयविनाशः श्रेया ॥ ६१ ॥
 केवलं धनानि निक्षेप्तुं न स्वार्थं न दानं न धर्मः ॥ ६२ ॥
 नार्या आगतोऽर्थः तद्विपरीतमनर्थभावं लजते ॥ ६३ ॥
 यो धर्माथौ न व्यर्थयति स कामः तद्विपरीतोऽनर्थसेवी ॥ ६४ ॥
 ऋजुस्वभावप्रो जनो दुर्लभः ॥ ६५ ॥
 अवमानेनागतमैश्वर्यमवमन्यत येव साधुः ॥ ६६ ॥
 बद्धनपि छि गुणानेकदोषो अस्ति ॥ ६७ ॥
 मलात्मना परं साहसं न कर्तव्यम् ॥ ६८ ॥
 कदाचिदपि चारित्रं न लङ्घयेत् ॥ ६९ ॥
 क्षुधाऽऽतो न तृणं चरति सिंघः ॥ ७० ॥
 प्राणादपि प्रत्ययो रक्षितव्यः ॥ ७१ ॥
 पिशुनो नेता पुत्रदारैरपि त्यज्यते ॥ ७२ ॥
 धति द्वितीयोऽध्यायः ॥

अथ तृतीयोऽध्यायः ॥

बालादपि युक्तमर्थं शृणुयात् ॥ १ ॥
 सत्यमप्यश्रद्धेयं न वदेत् ॥ २ ॥
 नाल्पदोषाद्बहुगुणास्त्यज्यन्ते ॥ ३ ॥
 विपश्चित्स्वपि सुलभा दोषाः ॥ ४ ॥
 नास्ति रत्नमभङ्गितम् ॥ ५ ॥
 मर्यादातीतं न कदाचिदपि विश्वसेत् ॥ ६ ॥
 अप्रिये कृते प्रियमपि द्वेष्यं भवति ॥ ७ ॥
 नमन्त्यपि छि तुलाकोटिः कृपोऽकक्षयं करोति ॥ ८ ॥

सतां मतं नातिक्रामेत् ॥ ८ ॥

गुणवदाश्रयान् निर्गुणोऽपि गुणी भवति ॥ १० ॥

क्षीराश्रितं जलं क्षीरमिव भवति ॥ ११ ॥

मृत्पिण्डोऽपि पाटविपुष्पं स्वगन्धमुत्पाद्यति ॥ १२ ॥

शतं कनकसङ्गात् कनकं भवति ॥ १३ ॥

उपकर्तार्यपकर्तुमिच्छत्यबुधः ॥ १४ ॥

न पाप कर्मणामाक्रोशभयम् ॥ १५ ॥

उत्साहवतां शत्रवोऽपि वशीभवन्ति ॥ १६ ॥

विह्वमधना हि राजानः ॥ १७ ॥

नास्त्यालस्यैडिकमामुष्मिकं वा ॥ १८ ॥

निरुत्साहाद्वैवं पतति ॥ १९ ॥

मत्स्यार्थीव जालमुपयुज्यार्थं गृह्णीयात् ॥ २० ॥

अविश्वस्तेषु विश्वसो न कर्तव्यः ॥ २१ ॥

विषं विषमेव सार्वकालम् ॥ २२ ॥

अर्थसमादाने वैशिष्ट्यां सङ्ग एव न कर्तव्यः ॥ २३ ॥

अर्थसिद्धौ वैशिष्ट्यां न विश्वसेत् ॥ २४ ॥

अर्थाधीन एव नियतसम्बन्धः ॥ २५ ॥

शत्रोरपि सुतः सभा रक्षितव्यः ॥ २६ ॥

यावच्छत्रोश्चिद्रं पश्यति तावद्धस्तेन वा स्कन्धेन वा संवाड्यः छिद्रे तु प्रडरेत् ॥ २७ ॥

आत्मछिद्रं न प्रकाशयेत् ॥ २८ ॥

छिद्रप्रहारिणः शत्रवोऽपि ॥ २९ ॥

उस्तगतमपि शत्रुं न विश्वसेत् ॥ ३० ॥

स्वजनस्य दुर्वृतं निवारयेत् ॥ ३१ ॥

स्वजनावमानोऽपि मनस्विनां दुःखमावहति ॥ ३२ ॥

अेकाङ्गदोषः पुरुषमवसाद्यति ॥ ३३ ॥
 शत्रुं जयति सुवृत्तता ॥ ३४ ॥
 निद्रुतिप्रिया नीयाः ॥ ३५ ॥
 नीयस्य मतिर्न दातव्या ॥ ३६ ॥
 नीयेषु विश्वासो न कर्तव्यः ॥ ३७ ॥
 सुपूजितोऽपि दुर्जनः पीडयत्येव ॥ ३८ ॥
 यन्मनदीनपि दावोऽग्निर्दहत्येव ॥ ३९ ॥
 कदाऽपि कमपि पुरुषं नावमन्येत ॥ ४० ॥
 क्षन्तव्यमिति पुरुषं न बाधेत ॥ ४१ ॥
 भर्त्राऽधिकं रडस्युक्तं वक्तुमच्छिन्त्यबुधः ॥ ४२ ॥
 अनुरागस्तु क्लेन (हितेन) सूच्यते ॥ ४३ ॥
 आज्ञाङ्गलमैश्वर्यम् ॥ ४४ ॥
 दातव्यमपि बालिशः परिकलेशेन दास्यति ॥ ४५ ॥
 मल्टैश्वर्यं प्राप्यापि अधृतिमान् विनश्यति ॥ ४६ ॥
 नास्त्यधृतेरैलिकमामुष्मिकं वा ॥ ४७ ॥
 न दुर्जनैः सल संसर्गः कर्तव्यः ॥ ४८ ॥
 शौण्डिलस्तगतं पयोऽप्यवमन्यते जनः ॥ ४९ ॥
 कार्यसङ्कुटेष्वर्थव्यवसायिनी बुद्धिः ॥ ५० ॥
 मितभोजनं स्वास्थ्यम् ॥ ५१ ॥
 पथ्यमप्यपथ्याज्जुर्णो नाश्रीयात् ॥ ५२ ॥
 जुर्णोभोजिनं व्याधिर्नोपसर्पति ॥ ५३ ॥
 जुर्णशरीरे वर्धमानं व्याधिं नोपेक्षेत ॥ ५४ ॥
 अज्जुर्णो भोजनं दुःखम् ॥ ५५ ॥
 शत्रोरपि विशिष्यते व्याधिः ॥ ५६ ॥

દાનં નિધાનમનુગામિ ॥ ૫૭ ॥
 પટ્ટતરેડપિ તૃષણાપરે સુલભમતિસન્ધાનમ્ ॥ ૫૮ ॥
 તૃષણયા મતિશ્છાધતે ॥ ૫૯ ॥
 કાર્યબહુત્વે બહુફલમાયતિકં કુર્યાત્ ॥ ૬૦ ॥
 સ્વયમેવાવસ્કન્નં કાર્યં નિરીક્ષેત ॥ ૬૧ ॥
 મૂર્ખેષુ સાહસં નિયતમ્ ॥ ૬૨ ॥
 મૂર્ખેષુ વિવાદો ન કર્તવ્યઃ ॥ ૬૩ ॥
 મૂર્ખેષુ મૂર્ખવદેવ કથયેત્ ॥ ૬૪ ॥
 આયસૈરાયસં છેદમ્ ॥ ૬૫ ॥
 નાસ્ત્યધીમતસ્સખા ॥ ૬૬ ॥
 ઇતિ તૃતીયોડધ્યાયઃ ॥

અથ ચતુર્થોડધ્યાયઃ ॥

ધર્મેણ ધાર્યતે લોકઃ ॥ ૧ ॥
 પ્રેતમપિ ધર્માધર્માવનુગચ્છતઃ ॥ ૨ ॥
 દયા ધર્મસ્ય જન્મભૂમિઃ ॥ ૩ ॥
 ધર્મમૂલે સત્યદાને ॥ ૪ ॥
 ધર્મેણ જયતિ લોકાન્ ॥ ૫ ॥
 મૃત્યરપિ ધર્મિષ્ઠે રક્ષતિ ॥ ૬ ॥
 ધર્માદ્વિપરીતં પાપં યત્ર યત્ર પ્રસજ્યતે
 તત્ર તત્ર ધર્માવમતિરેવ મહતી પ્રસજ્યતે ॥ ૭ ॥
 ઉપસ્થિતવિનાશાનાં પ્રકૃતિઃ આકારેણ કાર્યેણ ચ લક્ષ્યતે ॥ ૮ ॥
 આત્મવિનાશં સૂચયત્યધર્મબુદ્ધિઃ ॥ ૯ ॥
 પિશુનવાદિનો રહસ્થં કુતઃ ॥ ૧૦ ॥

पररडस्यं नैव श्रोतव्यम् ॥ ११ ॥
 वल्लभस्य स्वार्थपरत्वमधर्मयुक्तम् ॥ १२ ॥
 स्वजनेष्वप्यतिक्रमो न कर्तव्यः ॥ १३ ॥
 मताऽपि दृष्टा त्याज्या ॥ १४ ॥
 स्वडस्तोऽपि विषद्विग्नश्छेद्यः ॥ १५ ॥
 परोऽपि यः छितो बन्धुः ॥ १६ ॥
 कक्षादध्यौषधं गृह्यते ॥ १७ ॥
 नास्ति योरेषु विश्वासः ॥ १८ ॥
 अप्रतीकारेष्वनादरो न कर्तव्यः ॥ १९ ॥
 व्यसनं मनागपि बाधते ॥ २० ॥
 अमरवदर्थजातमार्जयेत् ॥ २१ ॥
 अर्थवान् सर्वलोकस्य बहुमतः ॥ २२ ॥
 महेन्द्रमाध्यर्थीनिं न बहुमन्यते लोकः ॥ २३ ॥
 दारिद्र्यं भलु पुरुषस्य सञ्जितं मरणम् ॥ २४ ॥
 विदुषोऽध्यर्थवान् सुदुपः ॥ २५ ॥
 अदातारमध्यर्थवन्तमर्थिनो न त्यजन्ति ॥ २६ ॥
 अकुलीनोऽपि धनवान् कुलीनाद्विशिष्टः ॥ २७ ॥
 नास्त्यवमानभयमनार्थस्य ॥ २८ ॥
 नोद्योगवतां वृत्तिभयम् ॥ २९ ॥
 न जितेन्द्रियाणां विषयभयम् ॥ ३० ॥
 न कृतार्थानां मरणभयम् ॥ ३१ ॥
 कस्यचिदर्थं स्वमिव मन्यते साधुः ॥ ३२ ॥
 परविभवेष्वादरो न कर्तव्यः ॥ ३३ ॥
 परविभवेष्वादरोऽपि नाशमूलम् ॥ ३४ ॥

पलालमपि परद्रव्यं न उत्तमम् ॥ ३५ ॥
 परद्रव्यापहरणमात्मद्रव्यनाशहेतुः ॥ ३६ ॥
 न यौर्यात् परं मृत्युपाशः ॥ ३७ ॥
 यवागूरपि प्राणधारणं करोति काले ॥ ३८ ॥
 न मृतस्थौषधं प्रयोजनम् ॥ ३९ ॥
 समकाले प्रभुत्वस्यप्रयोजनं भवति ॥ ४० ॥
 नीयस्य विद्याः पापकर्मण्येव तं योजयन्ति ॥ ४१ ॥
 पयःपानमपि विषवर्धनं भुज्जगस्य न त्वमृतं स्यात् ॥ ४२ ॥
 न धान्यसमो ह्यर्थः ॥ ४३ ॥
 न क्षुधासमः शत्रुः ॥ ४४ ॥
 अकृतेर्नियता क्षुत् ॥ ४५ ॥
 नास्त्यभक्षं क्षुधितस्य ॥ ४६ ॥
 छिन्द्रियाणि प्रतिपदं नरान् जरावशान् कुर्वन्ति ॥ ४७ ॥
 सानुकुशं भर्तारमाश्रुवेत् ॥ ४८ ॥
 लुब्धसेवी पावडेच्छया भयोतं धमति ॥ ४९ ॥
 विशेषज्ञं स्वामिनमाश्रयेत् ॥ ५० ॥
 पुरुषस्य मैथुनं जरा ॥ ५१ ॥
 स्त्रीणाममैथुनं जरा ॥ ५२ ॥
 न नीयोत्तमयोत्वैवाहः ॥ ५३ ॥
 अगमयागमनादायुर्यशः पुण्यानि क्षीयन्ते ॥ ५४ ॥
 नास्त्यलङ्कारसमः शत्रुः ॥ ५५ ॥
 संसदि शत्रु न परिहृषेत ॥ ५६ ॥
 शत्रुव्यसनं श्रवणसुभम् ॥ ५७ ॥
 अधनस्य बुद्धिर्न विद्यते ॥ ५८ ॥

छितमध्यधनस्य वाक्यं न गृह्यते ॥ ५८ ॥
 अधनः स्वभार्ययाऽध्यवमन्यते ॥ ६० ॥
 पुष्पडीनं सडकारमपि नोपासते ब्रमराः ॥ ६१ ॥
 एति यतुर्थोऽध्यायः ॥

अथ पञ्चमोऽध्यायः ॥

विद्या धनमधनानाम् ॥ १ ॥
 विद्या थोरैरपि न ग्राह्या ॥ २ ॥
 विद्या सुलभा ज्यातिः ॥ ३ ॥
 यशः शरीरं न विनश्यति ॥ ४ ॥
 यः पराथमन्यमुपसर्पति स सत्पुरुषः ॥ ५ ॥
 छन्द्रियाणां प्रशमं शास्त्रम् ॥ ६ ॥
 अकार्यप्रवृत्तेः शास्त्राङ्गुशं निवारयति ॥ ७ ॥
 नीयस्य विद्या नोपेतव्या ॥ ८ ॥
 भ्वेच्छभाषणं न शिक्षेत ॥ ९ ॥
 भ्वेच्छानामपि सुवृत्तं ग्राह्यम् ॥ १० ॥
 गुणो न मत्सरः कर्तव्यः ॥ ११ ॥
 शत्रोरपि सुगुणो ग्राह्यः ॥ १२ ॥
 विषादप्यमृतं ग्राह्यम् ॥ १३ ॥
 अवस्थया पुरुषः संमान्यते ॥ १४ ॥
 स्थाने येव नराः पूज्यन्ते ॥ १५ ॥
 आर्यवृत्तमनुतिष्ठेत् ॥ १६ ॥
 कदापि मर्यादां नातिक्रामेत् ॥ १७ ॥
 नास्त्यर्धः ओडिरुषरत्नस्य ॥ १८ ॥
 न स्त्रीरत्नसमं रत्नम् ॥ १९ ॥

- सुदुर्लभं छि रत्नम् ॥ २० ॥
 अयशो भयं भयेषु ॥ २१ ॥
 नास्त्यवसस्य शास्त्राधिगमः ॥ २२ ॥
 न स्त्रैणस्य स्वर्गाभिर्धर्मकृत्यं य ॥ २३ ॥
 स्त्रियोऽपि स्त्रैणमवमन्यन्ते ॥ २४ ॥
 न पुष्पार्थी सिञ्चति शुष्कतरुम् ॥ २५ ॥
 अद्रव्यप्रयत्नो वालिकाकवाथनादन्यः ॥ २६ ॥
 न मडाजनडासः कर्तव्यः ॥ २७ ॥
 कार्यसम्पदं निमित्तानि सूचयन्ति ॥ २८ ॥
 नक्षत्रादपि निमित्तानि विशेषयन्ति ॥ २९ ॥
 न त्वरितस्य नक्षत्रपरीक्षा ॥ ३० ॥
 परिचये दोषा न छद्यन्ते ॥ ३१ ॥
 स्वयमशुद्धः परानाशङ्कते ॥ ३२ ॥
 स्वभावो दुरतिक्रमः ॥ ३३ ॥
 अपराधानुत्तपो दण्डः ॥ ३४ ॥
 प्रश्नानुत्तपं प्रतिवचनम् ॥ ३५ ॥
 विभवानुत्तपमाभरणम् ॥ ३६ ॥
 कुलानुत्तपं वृतम् ॥ ३७ ॥
 कार्यानुत्तपः प्रयत्नः ॥ ३८ ॥
 पात्रानुत्तपं दानम् ॥ ३९ ॥
 वयोऽनुत्तपमो वेषः ॥ ४० ॥
 स्वाम्यनुत्तपो भृत्यः ॥ ४१ ॥
 भतृवशवर्तिनी भार्या ॥ ४२ ॥
 गुरुवशानुवर्ती शिष्यः ॥ ४३ ॥

पितृवशानुवर्ती पुत्रः ॥ ४४ ॥

अत्युपचारः शङ्कितव्यः ॥ ४५ ॥

स्वामिनि कुपिते स्वामिनमेवानुवर्तत ॥ ४६ ॥

मातृताडितो वत्सो मातरमेवानुरोदिति ॥ ४७ ॥

स्नेहवतः स्वल्पो छि रोषः ॥ ४८ ॥

बालिशः आत्माछिद्रं न पश्यति अपि तु परच्छिद्रमेव पश्यति ॥ ४९ ॥

सद्योपचारः कितवः ॥ ५० ॥

कार्भ्यैर्विशेषैरुपचारमुपचारः ॥ ५१ ॥

शिरपरिचितानामत्युपचारः शङ्कितव्यः ॥ ५२ ॥

श्वसलस्राटेकाकिनी गौः श्रेयसी ॥ ५३ ॥

श्वो मथूरादधे कपोतो वरः ॥ ५४ ॥

अतिसङ्गो दोषमुत्पादयति ॥ ५५ ॥

सर्वं जयत्यकोधः ॥ ५६ ॥

यथपकारिणी कोपः कर्तव्यः तर्हि स्वकोपे अवेकोपः कर्तव्यः ॥ ५७ ॥

मतिमत्सु भूर्धमित्रगुरुवल्लभेषु विवाद्यो न कर्तव्यः ॥ ५८ ॥

नास्त्यपिशायमैश्वर्यम् ॥ ५९ ॥

नास्ति धनवतां सुकुर्मसु श्रमः ॥ ६० ॥

नास्ति गतिश्रमो यानवताम् ॥ ६१ ॥

अलोडमयं निगडं कलत्रम् ॥ ६२ ॥

यो यस्मिन् कर्माणि कुशलः स तस्मिन् योक्तव्यः ॥ ६३ ॥

दुष्कलत्रं मनस्विनां शरीरदर्शनम् ॥ ६४ ॥

अप्रमत्तो दारान् निरीक्षेत ॥ ६५ ॥

स्त्रीषु किञ्चिदपि न विश्वसेत् ॥ ६६ ॥

न समाधिः स्त्रीषु लोडङ्गता य ॥ ६७ ॥

गुडुणां माता गरीयसी ॥ ६८ ॥
 सर्वावस्थासु माता भर्तव्या ॥ ६९ ॥
 वैदुष्यमलङ्कारेणान्छाद्यते ॥ ७० ॥
 स्त्रीणां भूषणं लज्जा ॥ ७१ ॥
 विप्राणां भूषणं वेदः ॥ ७२ ॥
 सर्वेषां भूषणं धर्मः ॥ ७३ ॥
 भूषणानां भूषणं सविनय विद्या ॥ ७४ ॥
 षति पञ्चमोऽध्यायः ॥

अथ षष्ठोऽध्यायः ॥

अनुपद्रवं देशमावसेत् ॥ १ ॥
 साधुजनभङ्गुलो देशः आश्रयणीयः ॥ २ ॥
 राज्ञो भेतव्यं सार्वकालम् ॥ ३ ॥
 न राज्ञः परं दैवतम् ॥ ४ ॥
 सुदूरमपि दडति राजवह्निः ॥ ५ ॥
 रिक्तलस्तो न ङाजानमभिगच्छेत् गुरुं दैवे च ॥ ६ ॥
 कुटिम्बिनो भेतव्यम् ॥ ७ ॥
 गन्तव्यं च सदा राजकुलम् ॥ ८ ॥
 राजपुरुषैः सम्भन्धं कुर्यात् ॥ ९ ॥
 ङाजदाशी न सेवितव्या ॥ १० ॥
 न यक्ष्णुषाऽपि राजानं निरीक्षेत ॥ ११ ॥
 पुत्रे गुणवति कुटुम्बिनः स्वर्गः ॥ १२ ॥
 पुत्रा विधानां पारं गमयितव्याः ॥ १३ ॥
 जनपदार्थं ग्रामं त्यजेत् ॥ १४ ॥
 ग्रामार्थं कुटुम्बस्त्यजते ॥ १५ ॥

अतिलाभः पुत्रलाभः ॥ १६ ॥
 दुर्गतिरथः पितरौ रक्षति स पुत्रः ॥ १७ ॥
 यः कुलं प्रभ्यापयति स पुत्रः ॥ १८ ॥
 नानपत्यस्य स्वर्गः ॥ १९ ॥
 या प्रसूते सा भार्या ॥ २० ॥
 तीर्थसमवाये पुत्रवतीमनुगच्छेत् ॥ २१ ॥
 न तीर्थाभिगमनाद्भ्रमर्यं नश्यति ॥ २२ ॥
 न परक्षेत्रे बीजं विनिक्षिपेत् ॥ २३ ॥
 पुत्रार्था हि स्त्रियः ॥ २४ ॥
 स्वदासीपरिग्रहो हि स्वस्यैव दासभावापादनम् ॥ २५ ॥
 उपस्थितविनाशः पथ्यवाक्यं न शृणोति ॥ २६ ॥
 नास्ति देहिनां सुभ्रष्टुभाभावः ॥ २७ ॥
 मातरमिव वत्साः सुभ्रष्टुभ्यानि कर्तारमेवानुगच्छन्ति ॥ २८ ॥
 तिलमात्रमप्युपकारं शैलमात्रं मन्यते साधुः ॥ २९ ॥
 उपकारोऽनार्थेष्वकर्तव्यः ॥ ३० ॥
 प्रत्युपकारभयादनार्थः शत्रुर्भवति ॥ ३१ ॥
 स्वल्पोपकारकृतेऽपि प्रत्युपकारं कर्तुमार्यो जागर्ति ॥ ३२ ॥
 न कदाऽपि देवता मन्तव्या ॥ ३३ ॥
 न यक्षुषः समं ज्योतिरस्ति ॥ ३४ ॥
 यक्षुर्हि शरीरिणां नेता ॥ ३५ ॥
 अपयक्षुषः हि शरीरेण ॥ ३६ ॥
 नाप्यु मूत्रं कुर्यात् ॥ ३७ ॥
 न नग्नो जलं प्रविशेत् ॥ ३८ ॥
 यथा शरीरं तथा ज्ञानम् ॥ ३९ ॥

यथा बुद्धिस्तथा विभवः ॥ ४० ॥
 अग्वावङ्गिनं न निःउपेत् ॥ ४१ ॥
 तपस्विनः पूजनीयाः ॥ ४२ ॥
 परदारान् न गच्छेत् ॥ ४३ ॥
 अन्नदानं भूषाडत्यामपि मार्ष्टि ॥ ४४ ॥
 न वेदब्राह्म्यो धर्मः ॥ ४५ ॥
 कथञ्चिदपि धर्मं निषेवेत ॥ ४६ ॥
 स्वर्गं नयति सूनृतम् ॥ ४७ ॥
 नास्ति सत्यात् परं तपः ॥ ४८ ॥
 सत्यं स्वर्गस्य साधनम् ॥ ४९ ॥
 सत्येन धार्यते लोकः ॥ ५० ॥
 सत्याद्देवो वर्षति ॥ ५१ ॥
 नानृतात् पातकं परम् ॥ ५२ ॥
 न भीमांस्या गुरुवः ॥ ५३ ॥
 भलत्वं नोपेयात् ॥ ५४ ॥
 नास्ति भलस्य मित्रम् ॥ ५५ ॥
 लोकयात्रा द्रिद्रं बाधते ॥ ५६ ॥
 अतिशूरो दानशूरः ॥ ५७ ॥
 गुरुदेवब्राह्मणेषु भक्तिर्भूषणम् ॥ ५८ ॥
 सर्वस्य भूषणं विनयः ॥ ५९ ॥
 अङ्गुलीनोऽपि विनीतः कुलीनात्विशिष्टः ॥ ६० ॥
 आचारादायुर्वर्धते कीर्तिः श्रेयश्च ॥ ६१ ॥
 प्रियमप्यहितं न वक्तव्यम् ॥ ६२ ॥
 बहुजनिविरुद्धमेकं नानुवर्तेत ॥ ६३ ॥

- न कृतार्थस्य नीयेषु सम्बन्धः ॥ ६४ ॥
 ऋषाशत्रुव्याधयो निःशेषाः कर्तव्याः ॥ ६५ ॥
 भूत्यनुवर्तनं पुरुषस्य रसायनम् ॥ ६६ ॥
 नार्थिष्ववज्ञा नरकान्निवर्तनम् ॥ ६७ ॥
 दुष्करं कर्म कारयित्वा कर्तारमवमन्यते नीयः ॥ ६८ ॥
 नाकृतज्ञस्य नरकान्निवर्तनम् ॥ ६९ ॥
 जिह्वायत्तौ वृद्धिवनाशौ ॥ ७० ॥
 विषयामृतयोराकरी जिह्वा ॥ ७१ ॥
 प्रियवादिनो न शत्रुः ॥ ७२ ॥
 स्तुता अपि देवतास्तुष्यन्ति ॥ ७३ ॥
 अनन्तमपि दूर्वयनं स्थिरं तिष्ठति ॥ ७४ ॥
 राजद्विष्टं न वक्तव्यम् ॥ ७५ ॥
 श्रुतिसुप्तात् कोकिलानापादपि तुष्यन्ति जनाः ॥ ७६ ॥
 स्वधर्मछेदुः सत्पुरुषः ॥ ७७ ॥
 नास्त्यर्थिनो गौरवम् ॥ ७८ ॥
 स्त्रीणां भूषणं सौभाग्यम् ॥ ७९ ॥
 शत्रोरपि न पातनीय वृत्तिः ॥ ८० ॥
 अप्रयत्नोदकं क्षेत्रम् ॥ ८१ ॥
 अेरण्डमवलम्ब्य कुञ्जरं न कोपयेत् ॥ ८२ ॥
 अतिप्रवृद्धापि शास्मली वारणस्तम्भो न भवति ॥ ८३ ॥
 अतिदीर्घोऽपि कर्णिकारो न मुसली भवति ॥ ८४ ॥
 अतिदीमोऽपि भयोतो न पावकः ॥ ८५ ॥
 न प्रवृद्धत्वं गुणालेतुः ॥ ८६ ॥
 सुशुणोऽपि पुत्र्यमल्लो न शङ्कुलायते ॥ ८७ ॥

યથા બીજં તથા નિષ્પત્તિઃ ॥ ૮૮ ॥
 યથા શ્રુતં તથા બુદ્ધિઃ ॥ ૮૯ ॥
 યથા કુલં તથાડચારમ્ ॥ ૯૦ ॥
 સંસ્કૃતઃ પિચુમન્દો ન સહકારો ભવતિ ॥ ૯૧ ॥
 ન ચાગતં સુખં ત્યજેત્ ॥ ૯૨ ॥
 સ્વયમેવ દુઃખમધિગચ્છતિ ॥ ૯૩ ॥
 રાત્રિચારણં ન કુર્યાત્ ॥ ૯૪ ॥
 ન ચાર્ધરાત્રં સ્વપેત્ ॥ ૯૫ ॥
 તદ્વિદ્વિદ્ભિઃ પરીક્ષેત ॥ ૯૬ ॥
 પરગૃહમકારણાતો ન પ્રવિશેત્ ॥ ૯૭ ॥
 જ્ઞાત્વાડપિ દોષમેવ કરોતિ લોકઃ ॥ ૯૮ ॥
 શાસ્ત્રપ્રધાના લોકવૃત્તિઃ ॥ ૯૯ ॥
 શાસ્ત્રાભાવે શિષ્ટાચારમનુગચ્છેત્ ॥ ૧૦૦ ॥
 નાચરિતાચ્છસ્ત્રં ગરીયઃ ॥ ૧૦૧ ॥
 દૂરસ્થમપિ ચાચક્ષુઃ પશ્યતિ રાજા ॥ ૧૦૨ ॥
 ગતાનુગતિકો લોકઃ ॥ ૧૦૩ ॥
 યમનુજીવેત્ તં નાપવદેત્ ॥ ૧૦૪ ॥
 ઇતિ ષષ્ઠોઽધ્યાયઃ ॥

અથ સપ્તમોઽધ્યાયઃ ॥

તપસ્સાર ઇન્દ્રિયનિગ્રહઃ ॥ ૧ ॥
 દુર્લભઃ સ્ત્રીબન્ધનાન્મોક્ષઃ ॥ ૨ ॥
 સ્ત્રીનામ સર્વાશુભાનાં ક્ષેત્રમ્ ॥ ૩ ॥
 ન ચ સ્ત્રીણાં પુરુષપરીક્ષા ॥ ૪ ॥

स्त्रीणां मनः क्षणिकम् ॥ ५ ॥
 अशुभद्वेषिणः स्त्रीषु न प्रसज्जा भवेयुः ॥ ६ ॥
 यज्ञकृलज्ञास्त्रिवेदविदः ॥ ७ ॥
 स्वर्गस्थानं न शाश्वतं अपि तु यानत्पुण्यकृलम् ॥ ८ ॥
 न य स्वर्गपतनात् परं दुःखम् ॥ ९ ॥
 देडी देडं त्यज्वा औन्द्रपदं न वाञ्छति ॥ १० ॥
 दुःखानामौषधं निर्वाणाम् ॥ ११ ॥
 अनार्यसम्भन्धाद्भरमार्यशत्रुता ॥ १२ ॥
 निडन्ति दुर्वयनं कुलम् ॥ १३ ॥
 न पुत्रसंस्पर्शात् परं सुखम् ॥ १४ ॥
 विवादे धर्ममनुस्मरेत् ॥ १५ ॥
 निशान्ते कार्यं चिन्तयेत् ॥ १६ ॥
 प्रदोषे न संयोगः कर्तव्यः ॥ १७ ॥
 उपस्थितविनाशः दुर्नयं शुभं मन्यते ॥ १८ ॥
 क्षीरार्थिनः किं करिण्या ॥ १९ ॥
 न दानसमं वश्यम् ॥ २० ॥
 परायत्तेषूत्कृष्टां न कुर्यात् ॥ २१ ॥
 अत्समृद्धिरसद्भरेव भुज्यते ॥ २२ ॥
 निम्नकृलं काडैर्लिं भुज्यते ॥ २३ ॥
 नाम्भोधिस्तृष्णामपोडति ॥ २४ ॥
 वालिका अपि स्वगुणामाश्रयन्ते ॥ २५ ॥
 सन्तोऽसत्सु न रमन्ते ॥ २६ ॥
 लंसः प्रतवने न रमते ॥ २७ ॥
 अर्थार्थं प्रवर्तते लोकः ॥ २८ ॥

આશયા બધ્યતે લોકઃ ॥ ૨૯ ॥

ન ચ આશાપરૈઃ શ્રી સહ તિષ્ઠતિ ॥ ૩૦ ॥

આશાપરે ન ઘૈર્યમ્ ॥ ૩૧ ॥

દૈન્યાન્મરણમુત્તમમ્ ॥ ૩૨ ॥

આશાલજ્જાં વ્યપોહતિ ॥ ૩૩ ॥

ન માત્રા સહ વાશઃ કર્તવ્યઃ ॥ ૩૪ ॥

આત્મા ન સ્તોતવ્યઃ ॥ ૩૫ ॥

ન દિવા સ્વપ્નં કુર્યાત્ ॥ ૩૬ ॥

ન ચાસન્નપિ પશ્યત્યૈશ્ચર્યાન્ધઃ નાપિ શ્રુણોતીષ્ટં વાક્યમ્ ॥ ૩૭ ॥

સ્ત્રીણાં ન ભરિતુઃ પરં દૈવતમ્ તદનુવર્તનં તાસામુભયસૌખ્યમ્ ॥ ૩૮ ॥

અતિથિઅભ્યાગતં ચ પૂજયેદથાવિધિ ॥ ૩૯ ॥

નાસ્તિ હવ્યસ્ય વ્યાઘાતઃ ॥ ૪૦ ॥

શત્રુર્મિત્રવત્ પ્રતિભાતિ ॥ ૪૧ ॥

મૃગતૃષ્ણા જલવદ્ભાતિ હિ ॥ ૪૨ ॥

ઇતિ સમમોડધ્યાયઃ ॥

અથાષ્ટમોડધ્યાયઃ ॥

ધુરમેઘસોડસચ્છાસ્ત્રં મોહયતિ ॥ ૧ ॥

સત્સન્ડગઃ સ્વર્ગવાસઃ ॥ ૨ ॥

આર્યાઃ સ્વમિવ પરં મન્યતે ॥ ૩ ॥

રૂપાનુવર્તી ગુણઃ ॥ ૪ ॥

યત્ર સુખેન વર્તતે તદેવ સ્થાનમ્ ॥ ૫ ॥

વિશ્વાસઘાતિનો ન નિષ્કૃતિઃ ॥ ૬ ॥

દૈવાયત્તં ન શોચેત્ ॥ ૭ ॥

આશ્રિતદુઃખમાત્મન ઇવ મન્યતે સાધુઃ ॥ ૮ ॥

दृढतमाच्छाधान्यद्रदत्यनार्यः ॥ ८ ॥
 बुद्धिहीनः पिशाचतुल्यः ॥ १० ॥
 असहायः पथि न गच्छेत् ॥ ११ ॥
 पुत्रो न स्तोतव्यः ॥ १२ ॥
 स्वामी स्तोतव्योऽनुज्जुविभिः ॥ १३ ॥
 धर्मकृत्यानि सर्वाणि स्वामिन षट्येव घोषयेत् ॥ १४ ॥
 राजाज्ञां नातिलङ्घयेत् ॥ १५ ॥
 यथाऽऽज्ञां तथा कुर्यात् ॥ १६ ॥
 नास्ति बुद्धिमतां शत्रुः ॥ १७ ॥
 आत्मछिद्रं न प्रकाशयेत् ॥ १८ ॥
 क्षमावानेव सर्वं साधयति ॥ १९ ॥
 आपदर्थं धनं रक्षेत् ॥ २० ॥
 साहसवतां प्रायं कर्तव्यम् ॥ २१ ॥
 श्वः कार्यमद्य कुर्वीत ॥ २२ ॥
 आपराधिकं पूर्वाह्णं येव कर्तव्यम् ॥ २३ ॥
 व्यवहारानुलोमो धर्मः ॥ २४ ॥
 सर्वज्ञता लोकाज्ञता ॥ २५ ॥
 शास्त्रज्ञोऽप्यलोकज्ञो मूर्खतुल्यः ॥ २६ ॥
 शात्रप्रयोजनं तत्त्वदर्शनम् ॥ २७ ॥
 तत्त्वज्ञानं कार्यमेव प्रकाशयति ॥ २८ ॥
 व्यवहारे पक्षपातो न कर्तव्यः ॥ २९ ॥
 धर्माद्यपि व्यवहारो गरीयान् ॥ ३० ॥
 आत्मा हि व्यवहारस्य साक्षी ॥ ३१ ॥
 सर्वसाक्षी ज्ञात्मा ॥ ३२ ॥

न स्यात् कूटसाक्षी ॥ ३३ ॥
 कूटसाक्षिणो नरके पतन्ति ॥ ३४ ॥
 प्रथमपापानां साक्षिणो महाभूतानि ॥ ३५ ॥
 आत्मनः पापमात्मैव प्रकाशयति ॥ ३६ ॥
 व्यवहारोऽन्तर्गतमाकारः सूचयति ॥ ३७ ॥
 आकारसंवरणं देवानामप्यशक्यम् ॥ ३८ ॥
 योरराजपुरुषेभ्यो वित्तं रक्षेत् ॥ ३९ ॥
 दुर्दर्शना हि राजानः प्रजा रक्षन्ति ॥ ४० ॥
 सुदर्शना राजानः प्रजा रक्षन्ति ॥ ४१ ॥
 न्याययुक्तं राजानं मातरं मन्यन्ते प्रजाः ॥ ४२ ॥
 तादृशः स राजा षड् सुभं ततः स्वर्गात् याप्नोति ॥ ४३ ॥
 अहिंसावक्ष्णो धर्मः ॥ ४४ ॥
 स्वशरीरमपि परशरीरं मन्यते साधुः ॥ ४५ ॥
 मांसभक्षणमप्युक्तं सर्वेषाम् ॥ ४६ ॥
 न संसारभयं ज्ञानवताम् ॥ ४७ ॥
 विज्ञानदीपेन संसारभयं निवर्तयति ॥ ४८ ॥
 सर्वमवित्यं भवति ॥ ४९ ॥
 कृमिशङ्कुभूत्रभायनं शरीरं पुण्यतयपापजन्महेतुः ॥ ५० ॥
 जन्ममरणद्विषु तु दुःखमेव ॥ ५१ ॥
 तपसा स्वर्गमाप्नोति ॥ ५२ ॥
 क्षमायुक्तस्य तपो विवर्धते ॥ ५३ ॥
 तस्मात् सर्वेषां सर्वकार्यसिद्धिर्भवति ॥ ५४ ॥
 इत्यष्टमोऽध्यायः ॥
 इति कौटिलीयानि नीतिसूत्राणि सम्पूर्णां ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

——
Chanakya (Kautilya) Niti Sutra

pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

